

De honderdvierenveertig duizend

D.W. Paterson

Openb.14:1-5

De groep gelovigen die wij hier zien staan op de berg Sion, samen met het Lam, heeft een speciale band met Hem. Christus leed met name in Jeruzalem, en dat zal in de eindtijd met dit overblijfsel ook het geval zijn. Deze grote groep van honderdvierenveertigduizend trouwe getuigen is afkomstig uit de twee stammen, dus Juda en Benjamin, de stammen die hoofdzakelijk verantwoordelijk waren voor de overlevering van de Messias der Joden in de handen van de volken. Het lijden dat deze verzegelde gelovigen zullen doormaken, zal buitengewoon hevig zijn. Het is de 'tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jer. 30:7), waarop in vele andere Schriftgedeelten ook wordt gezinspeeld. Denk aan de vrienden van Daniël in de vurige oven (Dan. 3), aan David en al zijn lijden als de verworpen koning (Ps. 132:1), en andere Schriftplaatsen. De hitte van de beproeving zal vooral in Jeruzalem en omgeving merkbaar zijn, zoals o.a. de studie van Zacharia 12 tot 14 bevestigt. De antichrist zal daar optreden, en het eerste beest (het hoofd van het herstelde Romeinse rijk), evenals de koning van het noorden. Ja, heel de werking van de satan zal daar merkbaar zijn. Maar tégenover dat alles zal er toch een getuigend overblijfsel te vinden zijn dat door de hemel zelf ondersteund en bekrachtigd wordt. God Zelf houdt hen staande. Hij heeft hen verzegeld met een merkteken. Deze honderdvierenveertigduizend dragen de naam van het Lam en de naam van Zijn Vader op hun voorhoofden (vs. 1). Zo zijn wij als gelovigen in deze bedeling nu 'verzegeld met de Heilige Geest van de belofte' (Ef. 1:13). Zij zijn 'van de aarde gekocht' (vs. 3) en dus duidelijk gescheiden van 'hen die op de aarde wonen', degenen die gehoor geven aan de misleiding van de antichrist en die het merkteken van het beest dragen. Deze getrouwen zijn 'maagdelijk' (vs. 4), d.w.z. geheel en al toegewijd aan het Lam dat zij volgen. Zij zijn om zo te zeggen de profetische pendant (tegenhanger) van de 'reine maagd' die in onze tijd aan Christus verloofd is, namelijk de Gemeente (2 Kor. 11:2). Deze gelovigen volgen het Lam waar Hij ook heengaat, en dat houdt in: zelfs tot in de dood (vgl. Joh. 21:19)! Zullen deze getuigen dus als martelaren sterven? Nee, kennelijk zullen zij door de Grote Verdrukking heengeleid en bewaard worden, terwijl de hemelse harpspelers daarentegen de martelaren uit die periode vormen (vs. 2-3). Wij vinden hier dus twee

groepen heiligen in deze verzen, en dat náást de oudsten die de verheerlijkte heiligen in de hemel vertegenwoordigen! Het eerste gezelschap is op aarde en leert het hemelse gezang ('een nieuw lied') van de andere groep die zich in de hemel bevindt vóór de troon en vóór de vier levende wezens en de oudsten. Er is een rechtstreekse band tussen beide groepen, ja, tussen hemel en aarde. De martelaren in de hemel genieten van de vreugde die er is voor Gods aangezicht (vgl. Openb. 15:2; Ps. 16:11; 17:15). Het lied dat zij zingen, wordt overgenomen door hun lijdende broeders op aarde. Dit ondersteunt deze 'zangers' op aarde te midden van de hevige verdrukking, de benauwdheid, het lijden dat zij ondergaan. Dit nieuwe lied is om zo te zeggen de echo van de aanbidding van het Lam zoals die weerklinkt in de hemel (zie Openb. 5). Zij horen de harpspelers - met het oor van het geloof. Zij leren een nieuw lied - met een oprecht en toegewijd hart. Zij zien het Lam al staan - met het oog van het geloof - op de berg Sion, d.i. het toekomstige centrum van Zijn regering. Dit alles sterkt hen in de strijd en in het lijden. Zo is het eigenlijk ook met ons. Wij genieten eveneens de voorsmaak van de heerlijkheid die ons te wachten staat. Vergelijk het toneel op de berg van de verheerlijking, waar de discipelen het koninkrijk zagen komen en zagen neerdalen uit de hemel. Bovendien kennen wij ook de berg Sion nu reeds als de berg van de genade (Hebr. 12:22). Maar hoe staat het met ónze toewijding aan God en aan het Lam? Gedragen wij ons werkelijk als 'eerstelingen voor God en het Lam' (vs. 4), als eerstelingen van Gods schepselen (Jak. 1:18), als de eerste vruchten van de grote oogst die straks zal worden binnengehaald? Leven wij in het licht van de grote toekomst die ons wacht? Zijn wij praktisch genaderd tot de berg Sion? Verder is in de mond van deze trouwe getuigen 'geen leugen gevonden' (vs. 5). Dat is heel wat in deze tijd die het stempel zal dragen van de werking van de dwaling 'om de leugen te geloven' (2 Thess. 2:11). Zij zijn ook 'onberispelijk'. Er is bij hen morele voortreffelijkheid te midden van de grootste moeilijkheden. Hoe is dat bij ons? Ook wij zullen eens 'heilig en onberispelijk' voor Christus worden gesteld (Ef. 5:27). Ja, dat is nu al onze positie voor Gods aangezicht (Ef. 1:4). Maar hoe staat het met onze praktijk? Laten wij ons dus spiegelen aan deze honderdvierenveertigduizend. Laten wij het Lam steeds prijzen in onze liederen en gebeden. Laten wij Hem steeds volgen waar Hij ook heengaat. Laten wij onberispelijk zijn, onbesproken kinderen van God te midden van een krom en verdraaid geslacht (Fil. 2:15).

D.W. Paterson